Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΑΠΟΧΗ... ΑΚΥΡΟ... ΛΕΥΚΟ... Φυσικά, είναι απαραίτητη η εκδήλωση της περιφρόνησής μας σ' αυτή την εξουσία που μάς γράφει στα παλιά της τα παπούτσια. Η περιφρόνηση, ωστόσο, δεν είναι αρκετή. ΓΙΑ Ν' ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ, ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΣ ΑΓΩΝΑΣ !

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΛΙΕΣ. ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ !!!

ΑΘΗΝΑ, 31 ΜΑΗ 2009 - τεύχος 324

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ, ΛΟΙΠΟΝ, ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ; ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ, ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΑΠ' ΤΑ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΜΙΑΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΚΑΙ, ΜΑΛΙΣΤΑ, ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ.

Το σχίσιμο του Κορανίου και η απόπειρα εμπρησμού του μουσουλμανικού τεμένους δεν είναι ούτε τυχαία, ούτε μεμονωμένα περιστατικά. Συνέβησαν και τα δύο, κατ' αρχήν, στην περιοχή της Αχαρνών (Αγ. Νικόλαος, Αγ. Παντελεήμων), όπου από το 2007-2008 σημειώνονται επανειλημμένα κρούσματα βίας (όχι μόνο αστυνομικής) σε βάρος των μεταναστών και των προσφύγων οι οποίοι κατοικούν εκεί (μια περιοχή, η οποία μέχρι την δεκαετία του 1980 ήταν απ' τις πιο «καθώς πρέπει» και ακριβές γειτονιές της Αθήνας, υποβαθμίσθηκε, όμως από τότε, τόσο πολύ και τόσο γρήγορα, ώστε εύλογα κάποιοι να διατυπώνουν υπόνοιες για «οργανωμένο σχέδιο κάποιων ισχυρών οικονομικών και πολιτικών παραγόντων» με κερδοσκοπικές βλέψεις). Απ' τις αρχές του 2008, στην περιοχή της Αχαρνών παρατηρούνται κάποιες «περίεργες» κινητοποιήσεις «πολιτών» (βλ. «νοικοκυραίων») με στόχο την εκδίωξη των «ξένων», τους οποίους κατηγορούν ως «υπεύθυνους για την αύξηση της εγκληματικότητας», ενώ τα ΜΜΕ δεν χάνουν ευκαιρία να μην παρουσιάζουν τις γειτονιές της Αχαρνών σαν «σφηκοφωλιές κακοποιών», όπου οι «νομοταγείς Έλληνες πολίτες κινδυνεύουν, ανά πάσαν στιγμή, να δολοφονηθούν, να βιασθούν, να ληστευθούν, χωρίς η αστυνομία να μπορεί ή να θέλει (ανάλογα με την φιλο- ή την αντικυβερνητική τοποθέτηση των ιδιοκτητών του κάθε μέσου) να παρέμβει. Από τα τέλη του 2008 (μ' αφορμή τις έντονες αντιδράσεις που προκάλεσε η άνανδρη και στυγερή δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου απ' τον μπάτσο Κορκονέα), οι «κινητοποιήσεις των νοικοκυραίων» αποκαλύπτονται ως μέρος ενός γενικοτέρου και καλο-οργανωμένου σχεδίου για την εξόντωση, όχι μόνο των «ξένων», αλλά και των ντόπιων συμπαραστατών τους (Αναρχικών, Αριστερών, Δημοκρατών, Προοδευτικών αντιφασιστών κι αντιρρατσιστών). Οι εμπρηστικές επιθέσεις στην Βίλλα Αμαλία και στο Χαλάνδρι, η χειροβομβίδα στο Στέκι των Μεταναστών στα Εξάρχεια, δεν είναι παρά η αιχμή του δόρατος, η οποία - τουλάχιστον για την ώρα και έστω για τα μάτια - συναντάει την αντίσταση ακόμη και κάποιων «θεσμικών παραγόντων» (κυβερνητικών, κομματικών, καλλιτεχνικών κ.λπ. φορέων), που εξακολουθούν να πιστεύουν - ή θέλουν να φαίνονται ότι πιστεύουν στις «δημοκρατικές αξίες».

Πίσω απ' την αιχμή του δόρατος, ωστόσο, βρίσκονται τα χέρια που το κρατούν. Πάνω, τέλος, απ' αυτά τα χέρια βρίσκονται τα νεύρα κι ο εγκέφαλος που τα κατευθύνουν.

Αν, λοιπόν, τα «χέρια» είναι οι μπάτσοι, οι χρυσαυγίτες κι οι «αγανακτισμένοι» μικρομεσαίοι μαγαζάτορες, τα «νεύρα» είναι η αστυνομία, οι παρακρατικές οργανώσεις και ομάδες και, τέλος, η ενιαία και αδιαίρετη εξουσία και υπερεξουσία (κράτος, διεθνείς οργανισμοί, κεφάλαιο)...

Πρόκειται για όλους αυτούς (άτομα και θεσμούς) οι οποίοι. αφού λεηλάτησαν, κατακτήσαν και ρημάξανε τις «χώρες προέλευσης» των μεταναστών και των προσφύγων, αφού τους εξανδραπόδισαν και τους ανάγκασαν να δουλεύουν σκλάβοι (χωρίς εργασιακά, κοινωνικά κι ανθρώπινα δικαιώματα) για την ανάπτυξη των κάθε λογής επιχειρήσεών τους, τώρα - που τα κέρδη τους μειώνονται κι αντιμετωπίζουν την αυξανόμενη οργή των «ντόπιων» υπηκόων - τούς κάνουν τον βίο αβίωτο για να τους υποχρεώσουν να γυρίσουν στην κόλαση απ' όπου ήρθαν, μια κόλαση για την οποία, βέβαια, δεν είναι υπεύθυνοι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες.

Τα όσα είπαμε μέχρι στιγμής είναι βέβαια γενικά και ισχύουν σ' όλες τις χώρες του («πολιτισμένου», τουλάχιστον) κόσμου.

Στην Ελλάδα, ωστόσο, παρατηρούνται και κάποιες ιδιαίτερες συνθήκες :

Α΄. Η Ελλάδα δεν διαθέτει μιαν ισχυρή οικονομία. Η κάλυψη των αναγκών των πολιτών της χώρας εξαρτάται από τα δάνεια που τής χορηγούν - με το αζημίωτο - άλλες οικονομίες ισχυρότερες και συγκεκριμένα οι οικονομίες των πλουσίων χωρών της ΕΕ και των ΗΠΑ. Αυτό σημαίνει δυο βασικές δεσμεύσεις. 1. Η Ελλάδα δεν μπορεί να είναι πολιτικά ανεξάρτητη και 2. Δεν επιτρέπεται να αναπτύξει την οικονομία της σε σημείο που να μπορεί να αποπληρώνει τα δάνεια και να καθίσταται ανεξάρτητη οικονομικά. Η επιβίωσή της καθορίζεται απ' το πόσο φθηνό εργατικό δυναμικό διαθέτει.

Β' . Η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη, λοιπόν, να συμμετέχει στους σχεδιασμούς εξωτερικής πολιτικής και άμυνας των δανειστών της (ΕΕ, ΗΠΑ, ΝΑΤΟ), έστω κι αν αυτό αποβαίνει σε βάρος της και οδηγεί σε ψύχρανση των σχέσεών της με τους φυσικούς συμμάχους της των Βαλκανίων, της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής.

Γ΄. Ο ελληνικός λαός έχει μια ιστορική εξέλιξη και μια ιστορική παράδοση πολύ διαφορετική απ' αυτή της Δυτικής Ευρώπης και πολύ περισσότερο διαφορετική από εκείνη της Βόρειας Αμερικής. Αιώνες βυζαντινής και, στη συνέχεια, οθωμανικής ιστορίας τού έχουν μάθει να συμβιώνει με τους ορθόδοξους χριστιανικούς, αλλά και τους ισλαμικούς λαούς της γειτονιάς του, να συγκρούεται και να συναδελφώνεται μαζί τους πολύ πιο εύκολα απ' ό,τι με τους καθολικούς και προτεστάντες δυτικοευρωπαίους και βορειοαμερικάνους. Έννοιες, όπως «σόϊ», «οικογενειακοί δεσμοί», «μπέσα», «καρντάσης», «ντερβίσης», «ντέρτι», «αδερφοποιτός», «φιλότιμο», «κέφι», δεν αντικαθίστανται εύκολα - ευτυχώς - με την «ρεαλπολιτίκ», το «μάνατζμεντ», την «μπίζνα», το «λάϊβ στάϊλ»... Ο βίαιος εκφραγκισμός, εξαμερικανισμός, εξευρωπαϊσμός, που επιβάλλει η εξουσία (κυβέρνηση, κόμματα, ΜΜΕ...), στον λαό, προκαλούν σύγχυση και απέχθεια.

Δ΄. Η πρόσφατη, μεταπολεμική ιστορία της χώρας και του λαού της ενισχύει περισσότερο αυτή την απέχθεια προς την ΕΕ, τις ΗΠΑ, και προς την εκάστοτε κυβέρνηση που προωθεί τα συμφέροντά τους σε βάρος των Ελλήνων και των φίλων τους. Έτσι, ήδη απ' την εποχή του δευτέρου Πολέμου, οι Έλληνες που αγωνίζονται ενάντια στους χιτλεροφασίστες εισβολείς βρίσκουν καταφύγιο στην ισλαμική Αίγυπτο. Στη συνέχεια, όσοι αντιστέκονται στους δυτικοευρωπαίους - καθολικούς και προτεστάντες - κατακτητές, προδίδονται αισχρά απ' τους δυτικοευρωπαίους - και πάλι καθολικούς και προτεστάντες - τέως συμμάχους που οδηγούν την Ελλάδα σ' έναν αιματηρό εμφύλιο, επιβάλλουν την δική τους κατοχή, ληστεύουν, βασανίζουν και δολοφονούν, καταστρέφουν ό,τι έχει απομείνει όρθιο και, τέλος, πουλούν τους Έλληνες ως «γκασταρμπάϊτερ», τζάμπα εργατική δύναμη, στην πρώην κατακτήτρια Γερμανία και στα υπόλοιπα σκλαβοπάζαρα της Δ. Ευρώπης, της Β. Αμερικής, της Ωκεανίας... Εκεί, οι Έλληνες μοιράζονται την ίδια απάνθρωπη μεταχείριση μ' εκατομμύρια άλλους Μουσουλμάνους μετανάστες και πρόσφυγες απ' την Τουρκία, τη Μ. Ανατολή, την Β. Αφρική... Κι όταν πια οι οικονομίες των «χωρών υποδοχής» ανορθώνονται (αφού οι φουκαράδες πρόσφυγες και μετανάστες έχουν πληρώσει με αίμα και ιδρώτα το κόστος των πολεμικών τους δαπανών), ξαποστέλνονται άναυλα πάλι στις ερειπωμένες «χώρες προέλευσής» τους

Ε΄. Δεν πρόλαβαν, ωστόσο, να γυρίσουν στην πατρική τους γή οι Έλληνες, και οι Χριστιανοί εξουσιαστές τους - υπερπόντιοι και ντόπιοι, ορθόδοξοι και μη - τούς ετοίμαζαν νέο καψόνι (τον Απρίλη του 1967), και μάλιστα Ελληνο-Χριστιανικό !!! Πήραν, λοιπόν, ξανά τον δρόμο της προσφυγιάς.

ΣΤ΄. Έτσι, στις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στη χώρα μας πρέπει να προστεθεί και η εμπειρία πολλών «ντόπιων» από μετανάστευση και προσφυγιά. Αυτή η εμπειρία, βέβαια, δεν οδηγεί αναγκαστικά στην δημιουργία ενός κλίματος συμπαθείας προς τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Πολλές (αν όχι τις περισσότερες) φορές οδηγεί στην αντίληψη πως «Τώρα, που επί τέλους βολευτήκαμε, ήρθε ο καιρός να εκδικηθούμε για όσα τραβήξαμε. Και, αφού δεν μπορούμε να πάρουμε εκδίκηση απ' τους ισχυρότερους, θα πάρουμε την «εκδίκηση» απ' τους πιο αδύνατους, έστω κι αν αυτοί δεν μάς έχουν φταίξει σε τίποτε. Στο κάτω-κάτω ούτε εμείς είχαμε φταίξει σε κάτι στους τυράννους μας...». Το γεγονός, πως αυτή η λογική δεν διαφέρει σε τίποτε από την λογική πολλών Εβραίων θυμάτων του χιτλερικού εθνικοσοσιαλισμού, σημερινών σφαγέων των Παλαιστινίων. δεν είναι βέβαια συμπτωματικό.

Αναφέραμε τις παραπάνω «ιδιαιτερότητες» της Ελλάδας, γιατί πιστεύουμε πως εξηγούν ένα σημαντικό μέρος της κατάστασης που διαμορφώνεται.

Η ελληνική άρχουσα τάξη, θέλοντας (τουλάχιστον ένα σημαντικό τμήμα της) και μη, υπακούει στις εντολές της υπερεξουσίας των Βρυξελλών (και της Ουάσινγκτων) και αναλαμβάνει να «υπερασπιστεί τα σύνορα της ΕΕ ενάντια στα στίφη των πειναλέων που επιβουλεύονται την ευημερία της».

Παράλληλα, όμως, είναι υποχρεωμένη να κρατάει και τα προσχήματα. Υποχρεωμένη λόγω της προσπάθειας της ΕΕ να εμφανίζεται ως «δημοκρατική», αλλά και λόγω της δικής της απελπισμένης προσπάθειας να μην ερεθίζει την ελληνική κοινωνία προβάλλοντας ανερυθρίαστα την δουλική υποταγή της στις διαταγές των πιστωτών της.

Το πρόβλημά της αυτό, λοιπόν, προσπαθεί να λύσει, εφαρμόζοντας την συνταγή του Μπους (γιου) : «Αν ο 'παγκόσμιος πόλεμος' δεν πείθει ότι στρέφεται κατά της 'τρομοκρατίας', τότε θε πρέπει να εμφανισθεί ως 'σύγκρουση πολιτισμών και θρησκειών'...!». «Προβοκάρουμε, λοιπόν, τους Μουσουλμάνους, προσβάλλοντας βάναυσα τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις, αποκρύπτοντας κατά το δυνατόν τις προβοκάτσιες απ' τα ΜΜΕ ή, αν αυτό δεν κατορθωθεί, υποβαθμίζοντας την σημασία των γεγονότων. Οι Μουσουλμάνοι αντιδρούν και τα ΜΜΕ προβάλλουν κατά κόρον τις αντιδράσεις τους, εμφανίζοντάς τες βιαιότερες απ' ό,τι είναι στην πραγματικότητα. Με τον τρόπο αυτόν, οδηγούμε την κοινή γνώμη στις εξισώσεις που μάς συμφέρουν : Μουσουλμάνοι = Φονταμενταλιστές = Απολίτιστοι = Βίαιοι = Τρομοκράτες και επομένως Παγκόσμιος Πόλεμος κατά της Τρομοκρατίας = Σύγκρουση Πολιτισμών = Τζιχάντ εναντίον Χριστιανισμού...». Η συνταγή είναι, βέβαια, παλιά, ο Μπους όμως την εφάρμοσε με τέτοια πιστότητα, ώστε να αποκαλύπτεται η αλήθεια στα μάτια οποιουδήποτε διαθέτει 3 λεπτά προκειμένου να εξετάσει τα όσα τού έχουν πασσάρει, 24ωρα ολόκληρα. τα διάφορα ΜΜΕ. Η συνταγή, εξάλλου, προσφέρει στην εξουσία και μια «βαλβίδα ασφαλείας» : Αν η κατάσταση ξεφύγει απ' τον έλεγχό της, τότε μπορεί κάλλιστα να «ενοχοποιήσει» τους ένθεν και ένθεν «εξτρεμιστές» - ανεγκέφαλους ή επαγγελματίες του είδους.

Τί εννοούμε μ' αυτή την τελευταία διαπίστωση ; Ας μιλήσουμε ανοιχτά. Η ελληνική άρχουσα τάξη, αν τα βρει σκούρα, θα ρίξει το βάρος της όξυνσης στους ακροδεξιούς και στους ακραίους ορθόδοξους. Οι ανεγκέφαλοι θα πληρώσουν (έστω και μερικά) τη νύφη. Οι επαγγελματίες (π.χ. ο Καρατζαφέρης) θα καρπωθούν τις ψήφους των διωκομένων ανεγκεφάλων (π.χ. χρυσαυγιτών, οπαδών του «Σωτήρος» κ.λπ.) και θα συνεχίσουν το έργο τους, περιμένοντας την στιγμή που η άρχουσα τάξη θα τούς αναθέσει «άλλα, σοβαρότερα καθήκοντα».

Ας θυμηθούν οι αναγνώστες (Χριστιανοί, Μουσουλμάνοι, Φανατικοί Αντίθρησκοι και Αντικληρικαλιστές, Αριστεροί, Αναρχικοί...) τα όσα ζούμε τις δυο τελευταίες δεκαετίες.

Ας θυμηθούν οι αναγνώστες το πώς οργανώθηκε ο διαμελισμός της Γιουγκοσλαβίας και πώς αποδόθηκε στην «διαμάχη Ορθόδοξων Χριστιανών - Μουσουλμάνων». Ας θυμηθούν τα «σκίτσα του Μωάμεθ» κι ας θυμηθούν τις εικόνες που έδειχναν οι τηλεοράσεις με τους «εξαγριωμένους Μουσουλμάνους που καίνε και πετροβολούν τις πρεσβείες των χωρών της ΕΕ και των ΗΠΑ». Ας θυμηθούν την απαγωγή του Σεΐχη Ομάρ από πράκτορες της CIA στο ιταλικό Μιλάνο. Ας θυμηθούν την απαγόρευση της μαντήλας στην «ανεξίθρησκη και δημοκρατική Γαλλία». Ας θυμηθούν τα καμμένα τζαμιά τα λυντσαρίσματα Μωαμεθανών στις ΗΠΑ. Ας θυμηθούν την βεβήλωση των Κορανίων στο Αμπού Γκράϊμπ και στο Γκουαντανάμο. Ας αναλογιστούν πως στην Αθήνα και σ' όλη την Ελλάδα (μ' εξαίρεση την ανατολική Θράκη και κάνα-δυο χωριά στα Δωδεκάνησα) δεν υπάρχουν μουσουλμανικά τεμένη (εκτός από μερικά νοικιασμένα διαμερισματάκια πολυκατοικιών (!) που λειτουργούν ως τέτοια) και πως οι Μουσουλμάνοι, ακόμη και νεκροί, δεν δικαιούνται να ταφούν σύμφωνα με την θρησκεία στην οποία πιστεύουν. Ας συγκρίνουν αυτή την κατάσταση με το καθεστώς του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην γειτονική μουσουλμανική Τουρκία. Ας επισκεφτούν τον ισλαμικό Μεντρεσέ (ιερατική σχολή των Μωαμεθανών) στο κέντρο της Αθήνας (Μοναστηράκι) κι ας απολαύσουν τους σωρούς των σκουπιδιών που έχει αποθέσει εκεί, εδώ και δεκαετίες, η «δημοκρατική ανεξιθρησκεία» της χριστιανικής μας πολιτείας. Ας σκεφτούν, μετά απ' όλα αυτά, τις κραυγές θαυμασμού του υπουργού άμυνας Μεϊμαράκη για την «θρησκευτική ελευθερία» που επικρατεί στην Ελλάδα...

Φυσικά, δεν υποστηρίζουμε πως η αντίστοιχη κατάσταση είναι ρόδινη σε όλες τις ισλαμικές χώρες και πως όλοι οι ισχυρισμοί των Χριστιανών (Καθολικών, Διαμαρτυρομένων, Ορθοδόξων, κ.λπ.) είναι ψευδείς.

Στόχος μας δεν είναι, βέβαια, να υπερασπιστούμε τη μια θρησκεία εναντίον της άλλης. Για μάς κάτι τέτοιο θα σήμαινε να υπερασπιστούμε τον ένα παραλογισμό εναντίον του άλλου. Ως Αναρχικοί, πιστεύουμε πως κάθε παραλογισμός είναι καταδικαστέος. Πάνω απ' όλα, όμως, πιστεύουμε στην Ελευθερία κάθε Ανθρώπου να σκέπτεται, είτε λογικά, είτε παράλογα, χωρίς η σκέψη του και η εκδήλωσή της να τού υπαγορεύονται και να ποινικοποιούνται από άλλους. Αυτός ο ρόλος δεν ανήκει στους Αναρχικούς.

Ανήκει - κι αυτό θέλουμε να δείξουμε, για μιαν ακόμη φορά - στην εξουσία και στους κρατικούς και υπερκρατικούς θεσμούς της.

Η Ιστορία έχει αποδείξει περίτρανα πως η πολιτική, η στρατιωτική και η οικονομική εξουσία είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με την θρησκευτική εξουσία. Κατά καιρούς συμπλέουν. Κατά καιρούς συγκρούονται. Πάντοτε, ωστόσο, συμφωνούν στον στόχο τους. Στόχος τους δε είναι η υποδούλωση των Ανθρώπων - με την ωμή βία ή με την αισχρή εξαπάτηση - στην εξυπηρέτηση των κάθε είδους συμφερόντων τους.

Με τα όσα γράφουμε, θέλουμε να τονίσουμε πως ΚΑΠΟΙΟΙ και πάλι ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΣΦΙΞΟΥΝ ΤΙΣ ΑΛΥΣΣΙΔΕΣ.

ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ «ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ, ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ;» ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΕΙ ΤΟ ΣΥΝΤΟΜΩΤΕΡΟ ΔΥΝΑΤΟΝ.

ΕΜΕΙΣ (ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ) ΔΩΣΑΜΕ ΗΔΗ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ. ΠΕΡΑ, ΟΜΩΣ, ΑΠ' ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ, ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΠΑΝΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΑ, ΑΠ' ΤΟΝ ΚΑΘΕ ΑΝΘΡΩΠΟ, ΝΤΟΠΙΟ, ΠΡΟΣΦΥΓΑ, ΜΕΤΑΝΑΣΤΗ, ΑΘΕΟ Ή ΘΡΗΣΚΕΥΟΜΕΝΟ...

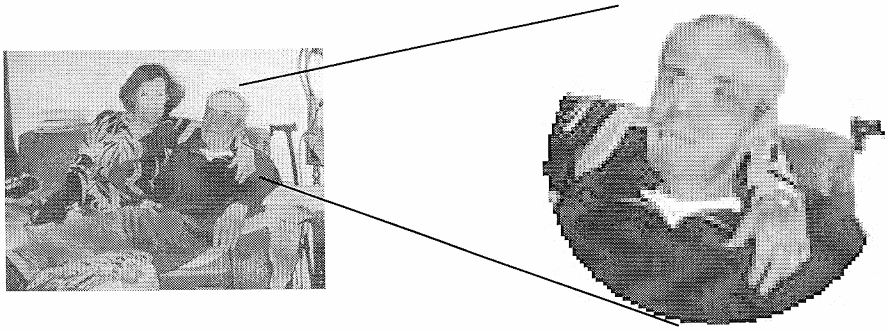
Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

ΚΑΚΟΣ ΜΗΝΑΣ ΓΙΑ ΜΑΣ Ο ΦΕΤΕΙΝΟΣ ΑΠΡΙΛΗΣ. ΔΥΟ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ, ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ, ΜΕ ΜΙΑ ΜΟΝΙΜΟΤΕΡΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ, ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ, ΣΤΟΝ ΝΟΥ, ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΜΑΣ.

ΠΡΩΤΟΣ (ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΑ), Ο

ΒΑΣΙΛΗΣ Δ. ΠΑΡΑΣΧΗΣ

(14/8/1925 - 19/4/2009)

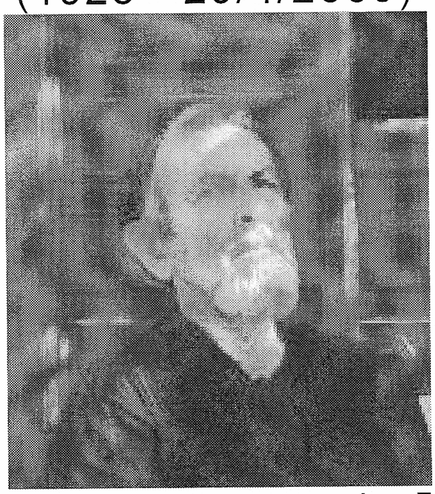

Μέλος (ο μικρότερος ηλικιακά) της ομάδας του Άγι Στίνα (Σπύρου Πρίφτη) από τα τελη της κατοχής, κυνηγημένος από την ΟΠΛΑ, μέχρι την διάλυσή της. Πέρασε στην ομάδα του Κ.Καστοριάδη και, στην συνέχεια, στην Αναρχία. Χαμηλών τόνων, ο Βασίλης δεν επιδίωξε ποτέ την δημοσιότητα. Έφυγε σεμνά, όπως σεμνά έζησε. Θα τον θυμόμαστε πάντα, να παίζει στην κιθάρα και να τραγουδάει την «Μαύρη Σημαία», σε κάποιο από τα γενεθλιακά γλεντάκια του δελτίου μας.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, Ο

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

(1928 - 29/4/2009)

Άλλος χαρακτήρας, ο Λεωνίδας έγινε ευρύτερα γνωστός. Σεμνός κι αυτός, με τον δικό του τρόπο, θα μείνει στις καρδιές μας, μια πιο παιχνιδιάρικη - μα, τόσο σοβαρή ! - παρουσία... Τα κείμενά του θα εξακολουθήσουν να εμπνέουν αγώνες (έστω κι αν ο ίδιος δεν πίστεψε ποτέ κάτι τέτοιο για τον εαυτό του). Κι οι, μη-καταγραμμένες, κουβέντες μας μαζί του θα χαράζουν στο πρόσωπό μας ένα χαμόγελο, διαφορετικό κάθε φορά που θα τις θυμόμαστε...

ταχτά... στα πεταχτά... στα πεταχτά... στα πεταχτά... στα π

Σημαντικότατη είδηση (τέλη Απρίλη), η αποκάλυψη της συνωμοσίας, με στόχο την ζωή του Βολιβιανού προέδρου Evo Morales, από την παραστρατιωτική ομάδα La Torre. Η ομάδα, που απετελείτο από Βολιβιανούς, Κροάτες και Ούγκρους (!) πράκτορες της ΗΠΑτζήδικης CIA, εκτός από «ειδικό» οπλισμό (τυφέκια με τηλεφακούς, διόπτρες νυκτός, εκρηκτικά C4, κ.λπ.), διέθετε και εκατοντάδες χιλιάδων δολλαρίων. Η Βολιβιανή κυβέρνηση κατηγόρησε ευθέως τις ΗΠΑ, δίνοντας στην δημοσιότητα αδιάσειστα αποδεικτικά στοιχεία. Η κυβέρνηση του «democrat» Barack Obama και το υπουργείο εξωτερικών της, επίσης «democrat», Hillary Clinton (συζύγου του χασάπη της Γιουγκοσλαβίας), δεν έχουν ακόμη δώσει κάποια σαφή απάντηση. Αντ' αυτού, στις αρχές του Μάη, έσπευσαν να υποστηρίξουν την απόφαση της κυβέρνησης του Περού, να χορηγήσει - κατ' εντολήν βέβαια της Washington - πολιτικό άσυλο στον πρώην πρόεδρο της Βολιβίας, González de Lozada, ο οποίος δικάζεται ερήμην στην La Paz, κατηγορούμενος ως ηθικός αυτουργός και συναυτουργός των αιματηρών επεισοδίων του «Μαύρου Οκτώβρη». (Το 2003, οι αρμόδιοι υπουργοί της κυβέρνησης Lozada περιέκοψαν τα κονδύλια και τις ρυθμίσεις, που προβλέπονταν απ' το νόμο για την ασφάλεια των εργαζομένων στα (ιδιωτικά, συμφερόντων ΗΠΑ) ανθρακωρυχεία της Βολιβίας. Τον Σεπτέμβρη, 6 ανθρακωρύχοι σκοτώνονται και δεκάδες άλλοι τραυματίζονται σοβαρά από έκρηξη στα ανθρακωρυχεία. Ο λαός (κυρίως Ινδιάνοι) ξεσηκώνεται και απαιτεί την τιμωρία των υπευθύνων υπουργών και των ιδιοκτητών των ορυχείων. Καταλαμβάνονται εργοτάξια, πυρπολούνται εγκαταστάσεις και μηχανήματα, μπλοκάρεται το εθνικό οδικό δίκτυο, οι εργάτες κι οι χωρικοί οπλίζονται, μπαίνουν στην πρωτεύουσα. Τον Οκτώβρη πολιορκούν το προεδρικό μέγαρο. Ο Lozada, δίνει εντολή στην αστυνομία να χρησιμοποιήσει δακρυγόνα. Ο ένοπλος λαός εξαγριώνεται κι αντεπιτίθεται. Πολλοί αστυνομικοί σκοτώνονται. Έτσι, ο πρόεδρος βρίσκει την ευκαιρία να διατάξει την επέμβαση του στρατού, να κηρύξει στρατιωτικό νόμο, να διαλύσει τη βουλή και να επιβάλει δικτατορία, σύμφωνα με τις εντολές του προέδρου των ΗΠΑ George W. Bush). Όλες αυτές οι τραγικές εξελίξεις, επί 6 ολόκληρα χρόνια (!), αποκρύπτονται επιμελώς απ' τα διεθνή ΜΜΕ. Τα μόνα, που μαθαίνει η διεθνής κοινή γνώμη για την Βολιβία, είναι τα ατυχήματα, οι φυσικές καταστροφές, και η «διεθνής βοήθεια προς την λατινοαμερικάνικη χώρα για την άνοδο του θλιβερά χαμηλού βιωτικού επιπέδου των κατοίκων της», ενώ - με κάθε ευκαιρία - ο πρόεδρος Morales παρουσιάζεται σαν ένας αγαθιάρης, γραφικός και μισότρελλος Ινδιάνος... *(Πληροφορίες απ' την Agencia Boliviana de Información, http://abi.bo, και απ' το ραδιοφωνικό δίκτυο της χώρας «Red Patria Nueva»).* ●●● Λίγο βορειότερα, στο Μεξικό, ο κόσμος πιστεύει πως τα πάντα έχουν παραλύσει λόγω της επιδημίας της Γρίπης των Μπάτσων, εκτος - ίσως - απ' την «δράση των βαρώνων των ναρκωτικών και των συμμοριών των μικροκακοποιών, που αλληλομακελλεύονται στις φυλακές όπου κρατούνται». Το ραδιόφωνο των Αναρχικών - Ακροαριστερών φοιτητών του Αυτόνομου Εθνικού Πανεπιστημίου «Ke Huelga» (http://kehuelga.org), ωστόσο, μας πληροφορεί πως δεν περνάει μέρα χωρίς κάποια κινητοποίηση με στόχο την απελευθέρωση των κρατουμένων αγωνιστών της Oaxaca (απ' τον Νοέμβρη του 2007) και των συμπαραστών τους, αρκετοί απ' τους οποίους δεν έχουν ακόμη δικαστεί... Ιδιαίτερα μαζική, εν προκειμένω, υπήρξε η διαδήλωση της 29/5/2009, στην οποία συμμετείχαν χιλιάδες κόσμου. Παράλληλα, έντονες είναι οι κινητοποιήσεις υπέρ της αποχής απ' τις επικείμενες εκλογές της 12 Ιούνη. ●●● Και, «καλά» η αποσιώπηση των ειδήσεων απ' την Λατινική Αμερική... Η αποσιώπηση, όμως, των ειδήσεων που αφορούν την Ελλάδα ; Εδώ, ίσως να τρέχει κάτι περισσότερο απ' την ασχετοσύνη των σαϊνιών της ελληνικής δημοσιογραφίας. Γιατί, μην μάς πείτε πως δεν είναι ΕΙΔΗΣΗ το ότι στις 29 Απρίλη η Hillary Rodham Clinton υπέγραψε δυο από τις τρεις αποφάσεις, που δημοσιεύτηκαν στις 18 Μάη στο Federal Register. Με την πρώτη, αφαιρείται απ' τον ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΑΓΩΝΑ ο τιμητικός τίτλος της ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ. Με την δεύτερη απόφαση (22/4, υπογράφει ο υφυπουργός εξωτερικών James B. Steinberg) η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ διατηρεί τον τίτλο της. Τέλος, με την τρίτη απόφαση (29/4, H. Clinton), ο τίτλος απονέμεται στον ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ (άλλως ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ).